

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 303/04-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka, bytom M., pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd konaním Okresného súdu Michalovce vedeným pod sp. zn. 11 C 111/04, ako aj konaním „*všetkých sudcov*“ Okresného súdu Michalovce uvedených v uznesení Krajského súdu v Košiciach č. k. 17 NcC 55/04-10 z 24. júna 2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. augusta 2004 doručená sťažnosť JUDr. Vladimíra Hajduka, bytom M. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) konaním Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) vedeným pod sp. zn. 11 C 111/04 ako aj konaním „všetkých sudcov“ okresného súdu uvedených v uznesení Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) č. k. 17 NcC 55/04-10 z 24. júna 2004. K svojej sťažnosti sťažovateľ pripojil aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 31. mája 2004 na okresnom súde žalobu o ochranu osobnosti proti žalovanej sudkyni okresného súdu Mgr. D. P. (ďalej len „žalovaná“). Predmetná žaloba bola pridelená na prejednanie sudkyni JUDr. T. S., ktorá sa cítila byť vo veci zaujatá pre výroky sťažovateľa prednesené v inom konaní vedenom na okresnom súde, ako aj pre priateľský vzťah k žalovanej. Rovnako ďalší sudcovia okresného súdu vybavujúci veci oddelenia „C“ okresného súdu sa cítili byť vo veci zaujatí, pretože žalovaná je ich kolegyňou, sú s ňou v priateľskom vzťahu, a preto nemôžu vo veci rozhodnúť objektívne. Krajský súd uznesením č. k. 17 NcC 55/04-10 z 24. júna 2004 rozhodol o vylúčení sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 111/04.

Sťažovateľove základné práva podľa čl. 12 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bolo podľa neho porušené „(...) iným zásahom, než je právoplatné rozhodnutie všeobecných súdov, a to konkrétne:

1. konaním v rozpore s citovaným objektívnym právom SR a medzinárodnými dohovormi, ktorými je SR viazaná,

2. vymyslenými tvrdeniami, ohováraním, osobnými pocitmi, postojmi, motívmi sudcami uvedenými v uznesení nadriadeného súdu v Košiciach. (...)“

V rámci svojej sťažnosti sťažovateľ ústavný súd žiada:

„1. Prikázať Okresnému súdu Michalovce vo veciach sťažovateľa od prijatia nálezu Ústavným súdom SR konať bez prietahov citovaných v tejto sťažnosti.

2. Zakázať Okresnému súdu Michalovce a všetkým sudcom tohoto súdu podľa uznesenia nadriadeného súdu, aby po prijatí nálezu Ústavným súdom SR, pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd sťažovateľa citovaných v tejto sťažnosti postupom, ktorý im vytýka.

3. Priznať sťažovateľovi primerané finančné zadostučinenie v sume 150 000,- Sk ako náhradu nemajetkovej ujmy za citované porušenia jeho základných práv a slobôd v rozsahu finančnej náhrady z dôvodu naplnenia skutkovej podstaty trestného činu podľa § 206 trestného zákona.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že zásadne nie je oprávnený prijať sťažnosť na ďalšie konanie, ak existuje všeobecný súd, ktorý v súlade so všeobecnou právomocou podľa čl. 142 ods. 1 ústavy má aj zákonom vymedzenú právomoc konať o ochrane konkrétneho základného práva alebo slobody. Prijatie takej sťažnosti vylučuje nedostatok právomoci ústavného súdu vyjadrenú v čl. 127 ods. 1 ústavy ako princíp subsidiarity (napr. II. ÚS 130/02).

Predmetom konania pred ústavným súdom je tvrdenie sťažovateľa, že tým, že sa sudcovia okresného súdu vylúčili z konania v jeho veci vedenej na okresnom súde sp. zn. 11 C 111/04, o čom sa sťažovateľ dozvedel z uznesenia krajského súdu č. k. 17 NcC 55/04-10 z 24. júna 2004, mali sa výrokmi týchto sudcov, ktorými odôvodnili podané námietky zaujatosti, porušiť sťažovateľove práva podľa čl. 12 ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy do právomoci všeobecných súdov patrí aj rozhodovanie o trestnoprávných a občianskoprávných veciach.

Ústavný súd už v rámci svojho rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 275/04 konštatoval, že ak má sťažovateľ možnosť domáhať sa ochrany svojich práv pred všeobecným súdom podľa čl. 127 ods. 1 in fine ústavy, je vylúčená právomoc ústavného súdu. Nedostatok právomoci ústavného súdu na konanie o sťažnosti nemožno odstrániť.

Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Z uvedeného dôvodu je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, keď nie je daná právomoc všeobecných súdov (napr. II. ÚS 13/01).

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nedostatok právomoci.

Vzhľadom na zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku sťažovateľa na ochranu ústavnosti bolo už potom bezpredmetné rozhodovať o jeho žiadosti na ustanovenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 13. októbra 2004